

RANNÉ A VEČERNÉ MODLITBY
CHALANSKÝ TÁBOR 2017

MENO ANIMÁTORA:.....

RANNÁ MODLITBA

Klaniam sa ti, môj Bože- ráno...

Poďakovať sa za ochranu počas noci, za nový deň...

Anjel Pána...

Poprosiť o ochranu počas dňa, **Anjel Boží...**

Pod Tvoju ochranu...

Povedať tému dňa, vyzývanie Ducha Svätého, **dať niekomu prečítať evanjelium...**

Spojiť evanjelium s myšlienkou dňa

Vyzvať chalananov, nech si dajú na tento deň nejaké jednoduché predsavzatie

Sláva Otcu...

VEČERNÁ MODLITBA

Klaniam sa ti, môj Bože- večer...

Prejsť si tento deň, spytovanie svedomia, chvíľa ticha, poďakovať za dobré veci, oľutovať zlé, zhodnotiť či si chalani dali predsavzatie a či si ho splnili, **modlitba ľútosti...**

Otče náš...ako vďaka za tie dobré veci

Poprosiť o ochranu počas tejto noci, **Anjel Boží...**

Prečítať životopis rímskeho svätého na ten deň...

Verím v Boha...povedať, že túto modlitbu odriekavali mučeníci tesne pred svojou smrťou
Pripomenúť myšlienku daného dňa, nájsť ju v aktivitách, ktoré v ten deň robili

3x Zdravas Mária...

Sláva Otcu...

ZÁKLADNÉ MODLITBY

Otče náš

Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno Tvoje, príd' kráľovstvo Tvoje, buď vôľa Tvoja, ako v nebi, tak i na zemi. Chlieb náš každodenný, daj nám dnes a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom a neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdravas Mária

Zdravas Mária, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života Tvojho Ježiš. Svätá Mária, matka Božia, pros za nás hriešnych, teraz i v hodinu smrti našej. Amen.

Chváloslovie

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždycky, i na veky vekov. Amen.

Anjel Boží

Anjel Boží, strážca môj, prosím Ťa vždy pri mne stoj. Pomocnú mi ruku daj, vo všetkom mi pomáhaj, aby som vždy v každej chvíli, viedol život Bohu milý a tak Tebou chránený bol raz v nebi spasený.

Pod Tvoju ochranu

Pod Tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia rodička, neodvracaj zrak od našich prosieb, pomôž nám v núdzi a z každého nebezpečenstva nás vyslobod', ty Panna slávna a požehnaná. Amen.

Klaniam sa ti, môj Bože- ráno

Klaniam sa ti, môj Bože a milujem ťa celým srdcom. Ďakujem ti, že si m stvoril a urobil kresťanom a že si ma túto noc zachoval v zdraví a v milosti. Obetujem ti všetky svoje myšlienky, slová a skutky v tomto novom dni. Daj aby boli na tvoju česť a slávu a mne na spásu. Chráň má od hriechu a od všetkého zla. Tvoja milosť nech je vždy so mnou a s mojimi drahými. Amen

Anjel Pána

Anjel Pána zvestoval Panne Márii a ona počala z Ducha svätého.

Zdravas', Mária...

Hľa služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.

Zdravas', Mária...

A slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami.

Zdravas', Mária...

Oroduj za nás, svätá Božia Rodička.

Aby sme sa stali hodni Kristových prisľúbení.

Modlime sa: Bože, z anjelovho zvestovanie vieme, že tvoj Syn, Ježiš Kristus, sa stal človekom; prosíme ťa, vlej nám do duše svoju milosť, aby nás jeho umučenie a kríž priviedli k slávnemu vzkrieseniu. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Verím v Boha

Verím v Boha, Otca všemohúceho,

Stvoriteľa neba i zeme, i v Ježiša Krista, nášho Pána, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie Panny, trpel za vlády Poncia Piláta, bol ukrižovaný, umrel a bol pochovaný. Zostúpil k zosnulým, tretieho dňa vstal z mŕtvych, vystúpil na nebesia, sedí po pravici Boha Otca všemohúceho, odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych. Verím v Ducha Svätého, svätú Cirkev katolícku, spoločenstvo svätých, v odpustenie hriechov, vo vzkriesenie tela a v život večný. Amen.

Klaniam sa ti, môj Bože- večer

Klaniam sa ti, môj Bože a milujem ťa celým srdcom. Ďakujem ti, že si ma stvoril a urobil kresťanom a že si ma v tento deň zachoval v zdraví a milosti. Odpusť mi všetko zlé, čo som urobil, a ak som urobil niečo dobré, prijmi to odo mňa. Chráň ma pri odpočinku od všetkého zla. Tvoja milosť nech je vždy so mnou i s mojimi drahými. Amen

Ľútosť

Bože môj, celým srdcom ťa milujem a preto veľmi ľutujem, že som ťa hriechmi urazil. Chcem sa naozaj polepšiť a hriechu sa chrániť. Otče, odpusť mi pre krv Kristovu.

1.DEŇ- PONDELOK 28.8.2017- TRPEZLIVOSŤ

VEČERNÁ MODLITBA

Kalixt I., pápež a mučeník

Svätý

Sviatok: 14. október

* okolo 155 – 160 Rím

† 222 (alebo 223) tamtiež

Atribúty: mlynský kameň, studňa

Sv. Kalixt sa narodil okolo roku 155 v Trastevere (časť Ríma „Zátiberie“ – za riekou Tiber). Jeho rodičia boli kresťanmi. Otec bol otrokom v Ríme u istého Karpofora, bohatého kresťana z rodiny cisára Komoda. U toho istého Karpofora potom slúžil aj Kalixt. Jeho pán mu zveril veľkú sumu peňazí a umožnil mu, aby obchodovaním na rímskych trhoch získal ešte viac. Časom mu začali peniaze zverovať aj iní kresťania, ktorí od neho očakávali, že sa mu podarí zvýšiť ich hodnotu. Bolo to akoby v malej banke. Lenže časom ho obvinili závistliví Židia z nečestných ziskov. Kalixt radšej ušiel, no Karpofor ho čoskoro našiel a za trest mu prideliť ťažkú prácu v mlyne so železnou obručou na krku a okovami na rukách. Zanedlho si však znovu získal priazeň svojho pána a ten mu znova prideliť správu svojich vecí. Nakoniec mu dokonca Karpofor udelil slobodu. Kalixt raz v sobotu potom vošiel do synagógy a žiadal prítomných dlžníkov, aby mu vrátili peniaze. Židia sa však na neho vyrútili a vliekli ho k prefektovi z obvinením, že ruší ich bohoslužby a že je kresťan. Prefekt ho dal zbičovať a odsúdil na nútené práce v baniach na ostrove Sardínia. Musel tam tvrdo pracovať. No po nejakom čase bol spolu so skupinou iných zajatcov oslobodený na zákrok Marcie, milenky cisára Kommoda. Tak sa stal Kalixt slobodným rímskym občanom. Usadil sa v meste Anicia. Po čase ho však pápež sv. Zefirín, rímsky rodák, povolal do Ríma.

Chcel ho mať za svojho spolupracovníka. Vysvätil ho za diakona a zveril mu správu najrozsiahlejšieho cintorína na Via Appia, ktorý patrila Cirkvi. Kalixt sa svedomito zhostil tejto úlohy. Dodnes tento cintorín nesie jeho meno – Kalixtove katakomby. Neskôr sa Kalixt stal kňazom a dostal aj iné dôležité úlohy. Bol jednou z najvplyvnejších osobností rímskeho duchovenstva.

Roku 217 zomrel pápež sv. Zefirín. Na jeho miesto zvolili práve Kalixta. V tých časoch nezúrilo žiadne prenasledovanie kresťanov. Cirkev teda mohla nažívať v pokoji. Avšak nepokoj prišiel znútra. Kňaz Hypolit, ktorý bol veľmi vzdelaný a pokladal seba za najvhodnejšieho kandidáta na pápežský stolec, sa nechal skupinou prívržencov zvoliť za pápeža. Tak sa stal prvým protipápežom v dejinách. Neprávom obviňoval pápeža Kalixta z rôznych bludov, z prílišnej miernosti voči hriešnikom. Kalixt bol rozvážny, mierny, no pritom jednoznačne hájil stanoviská Cirkvi. Bol to on, ktorý zakázal manželstvá medzi príbuznými, dovolil sobášne medzi rozdielnymi triedami ľudí (vznešení, stredná vrstva, otroci). Tým urobil veľký krok smerom k zrušeniu otroctva. Bol rozhodný aj voči Hypolitovi, ktorý neskôr uznal svoju chybu, zmieril sa s Cirkvou a nakoniec sám zomrel ako mučeník. Kalixtovi sa pripisuje aj postavenie prvej rímskej baziliky, zasvätenej Panne Márii (Santa Maria in Trastevere).

Kalixt zomrel ako mučeník 14. októbra 222 za vlády Alexandra Severa. Ten bol naklonený kresťanstvu, Cirkev neprenasledoval. Zdá sa, že ho zabili fanatickí pohania pri vzbure. Traduje sa, že ho vyhodili z okna a ukameňovali. Jeho telo hodili potom do studne. Kresťania sa ho báli preniesť kvôli vzburám až na cintorín na Appijskej ceste, ktorý kedysi Kalixt spravoval. Pochovali ho blízko miesta jeho smrti na Via Aurelia do Kalepodiovho cintorína. Neskôr tento cintorín dostal názov U sv. Kalixta. V polovici 20. storočia tam bol jeho hrob znovuobjavený.

RANNÁ MODLITBA

Mt 20, 20-28 Žiadosť matky Zebedejových synov, predstavení majú slúžiť

Vtedy k nemu pristúpila matka Zebedejových synov so svojimi synmi, poklonila sa a o čosi ho prosila. On sa jej opýtal: "Čo chceš?" Vravela mu: "Povedz, aby títo moji dvaja synovia sedeli v tvojom kráľovstve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici." Ježiš odpovedal: "Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý mám ja piť?" Oni mu vraveli: "Môžeme." On im povedal: "Môj kalich budete piť, ale dať niekomu sedieť po mojej pravici alebo ľavici nepatrí mne; to dostanú tí, ktorým to pripravil môj Otec." Keď to počuli ostatní desiati, namrzeli sa na oboch bratov. Ježiš ich zavolať k sebe a povedal: "Viete, že vládcovia národov panujú nad nimi a mocní im dávajú cítiť svoju moc. Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vaším služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vaším sluhom. Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých."

VEČERNÁ MODLITBA

Hypolit Rímsky, kňaz, mučeník

Svätý

Sviatok: 13. august

* okolo 170 Malá Ázia alebo Alexandria, Egypt

† august 236 (?) Sardínia, Taliansko

Patrón väzenských dozorcov; koní; proti adynamii (choroba zoslabenia životne dôležitých orgánov)

Sv. Hypolit bol podľa dostupných materiálov plodným cirkevným spisovateľom, no, žiaľ, aj rozkolníkom, protipápežom od doby sv. Kalixta po Ponciána. Keď v roku 217 zomrel pápež Zefirín, ktorého Hypolit kritizoval pre jeho nevzdelaný pôvod, za nového pápeža zvolili Kalixta. Vzdelaný kňaz Hypolit sa však nechal skupinou svojich prívržencov zvoliť tiež. Tak sa stal prvým protipápežom v dejinách. Cirkev v tých časoch mala relatívny pokoj od svetských vrchností. Hoci pápež Kalixt Hypolita napomínal, rozkol pokračoval aj za pápeža sv. Urbana I. a sv. Ponciána. Hypolit pápežov ostro kritizoval, odsudzoval najmä Kalixta, že je príliš zhovievavý voči hriešnikom, a obvinil ho aj z bludárstva.

V roku 235 po Alexandrovi Severovi nastúpil na cisársky trón Maximín Trák. Ten zrejme nevedel, koho považovať za pravého pápeža, a tak ich oboch poslal do vyhnanstva. Hypolit bol teda spolu s pápežom Ponciánom deportovaný do vyhnanstva na ostrov Sardíniu, kde sa zmierili a spoločne trpeli pre Kristovo meno. Poncián sa sám vzdal pápežského úradu, aby si mohli kresťania zvoliť nového pastiera. Možno podľa jeho príkladu sa aj Hypolit zriekol svojich nárokov a zmieril sa s Cirkvou.

Najstarším dokumentom, ktorý dokladá jestvovanie sv. Hypolita je Chronograf z roku 354.

Spis Depositio Martyrum na deň 13. augusta uvádza spomienku sv. Hypolita slovami:

„Ypoliti in Tiburtina et Pontiani in Calisti“ (Hypolit bol pochovaný na Tiburtínskej ceste a

Poncián na cintoríne sv. Kalixta). Okrem toho máme o ňom skromné zmienky aj v

záznamoch Libéria, ktorého Katalóg uvádza, že Poncián spolu s Hypolitom boli prevezení

na zdraviu škodlivý ostrov Sardínia za konzulov Severa a Quinciána, teda v roku 235.

Okrem toho je isté len to, že úcta k sv. Hypolitovi bola stále živá, vzrástla najmä po

Milánskom edikte (313). Pápež Damaz zložil báseň na jeho počesť a rozšíril a opravil

hrobku, v ktorej bol pochovaný. Uctievali si ho aj v krajinách Európy (Taliano, Španielsko),

ale aj v severnej Afrike.

RANNÁ MODLITBA

Mt 25, 1-13 Podobenstvo o desiatich pannách

Vtedy sa nebeské kráľovstvo bude podobať desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli naproti ženíchovi. Päť z nich bolo nerozumných a päť múdrych. Nerozumné si vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. Múdre si vzali s lampami aj olej do nádob. Keď ženích neprichádzal, všetkým sa začalo driemať a zaspali. O polnoci sa strhol krik: “Ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety!” Všetky panny sa prebudili a pripravovali si lampy. Tu nerozumné panny povedali múdrym: “Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú.” Ale múdre odvetili: “Aby azda nebolo ani nám, ani vám málo, choďte radšej k predavačom a kúpte si!” No kým išli kupovať olej, prišiel ženích a tie, čo boli pripravené, vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili. Napokon prišli aj ostatné panny a vraveli: “Pane, Pane, otvor nám!” Ale on im povedal: “Veru, hovorím vám: Nepoznám vás.” Preto bdejte, lebo neviete ani dňa, ani hodiny.

VEČERNÁ MODLITBA

Lev I. Veľký, pápež, učiteľ Cirkvi

Svätý

Sviatok: 10. november

* okolo 400 Toskánsko, Taliansko

† 10. november 461 Rím, Taliansko

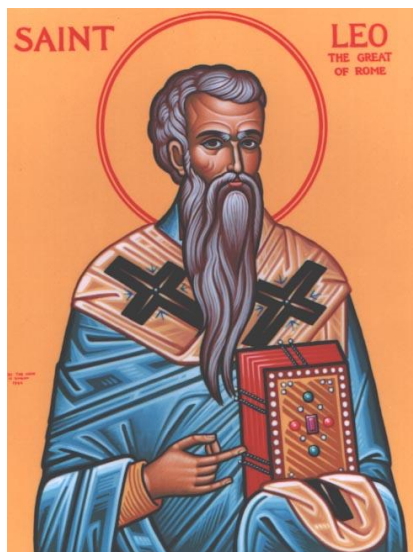
Patrón spevákov, hudobníkov a organistov

Sv. Lev Veľký sa narodil okolo roku 400 v toskánskej rodine. O jeho mladosti nevieme nič. Za diakona bol vysvätený počas pontifikátu sv. Celestína I. (422-432). Už ako diakon sa stal pápežským legátom v Galii. Počas trvania tohto úradu bol zvolený roku 440 za pápeža. Vo svete i Cirkvi vtedy vládol chaos kvôli početným herézam a nedorozumeniam medzi cirkevnou hierarchiou. Pápež sa všemožne usiloval kázňami a katechézami vychovávať tak duchovenstvo, ako aj pospolitý ľud. Snažil sa, aby najmä v Ríme žili ľudia príkladným životom. Vyvinul veľké úsilie aj pri opravách baziliky sv. Petra, dal vystavať nové chrámy. V roku 449 zvolal cisár Teodózius cirkevný snem do Efezu. Pápež tam tiež poslal svojich zástupcov. No koncil bol úplne v rukách cisára a bludára Eutycha, ktorého Teodózius zastával.

Pápežským legátom sa nepodarilo nič urobiť pre prijatie pápežovho listu o pravej náuke o dvoch prirodzenostiach Ježiša Krista. Preto pápež odmietol uznať závery koncilu a nazval ho nie Efezský koncil, ale Efezské zbojníctvo a s týmto menom vstúpil do dejín. V roku 451 sa konal ďalší koncil v Chalcedóne, kam pápež znova poslal po svojich vyslancoch list o dvoch prirodzenostiach Ježiša Krista. Tam bol list prijatý so všeobecným nadšením a pokladá sa prvé vyhlásenie pápeža „ex cathedra“.

Podľa tradície pápež Lev Veľký roku 452 zabránil zničeniu mesta Ríma, keď sa vybral bez zbraní za vodcom Hunov Attilom, ktorý chcel zničiť Rím. Našiel ho pri brehoch rieky Pád pri Mantove. Presvedčil ho, aby ušetril Rím od zničenja. Na počudovanie všetkých Attila vtedy vyhovel pápežovi, nechal mesto na pokoji a odtiahol preč. O niekoľko rokov neskôr (r. 455) zase ohrozoval mesto Rím kmeň Vandalov. Pápež znova žiadal o mier. Nepodarilo sa mu však celkom uprosiť ich kráľa Gensericha. Dosiahol aspoň toľko, že pri štrnásťdennom drancovaní Ríma ušetril životy obyvateľov. Mesto však olúpili takmer o všetko.

Pápež Lev sa zapísal do dejín ako obranca pravej viery, ochranca slabých a trpiacich, ale aj ako posol mieru. Bol veľmi pokorným mužom. Zachovalo sa po ňom mnoho listov, spisov a kázní. Zomrel roku 461. Pochovaný je v bazilike sv. Petra vo Vatikáne. Ako prvý spomedzi pápežov dostal titul Veľký.

RANNÁ MODLITBA

Lk 23, 33-43 Ukrižovanie, Kajúci zločinec

Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Ježiš povedal: "Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia." Potom hodili lós a rozdelili si jeho šaty. Ľud tam stál a díval sa. Poprední muži sa mu posmievali a vraveli: "Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je Boží Mesiáš, ten vyvolenec." Aj vojaci sa mu posmievali. Chodili k nemu, podávali mu ocot a hovorili: "Zachráň sa, ak si židovský kráľ!" Nad ním bol nápis: "Toto je židovský kráľ." A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal: "Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás!" Ale druhý ho zahriakol: "Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé." Potom povedal: "Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva." On mu odpovedal: "Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji."

VEČERNÁ MODLITBA

Vavrinec, diakon a mučeník

Svätý

Sviatok: 10. august

* Osa, dnes Huesca, Španielsko

† 10. august 258 Rím

Patrón Španielska, Ríma, Norimbergu; diakonov, kuchárov, vojakov, archivárov, sklárov, knihárov; pred požiarom, popáleninami, očnými a kožnými chorobami, pred morom a horúčkou

Pôvodný životopis sv. Vavrince nemáme. Fakty o ňom nám podáva jedine tradícia, ktorá je však veľmi živá a dôveryhodná. Sv. Vavrinec sa narodil v Španielsku na vidieku v prvej polovici 3. storočia. Z jeho mladosti vieme len to, že ako mladík prišiel do Ríma a tam bol vychovaný. Stal sa známym a obľúbeným pre svoju zbožnosť a iné čnosti. Dňa 30. augusta 257 sa stal pápežom Sixtus II. (257-258), ktorý bol predtým diakonom rímskej Cirkvi. Za svojho nástupcu určil mladého Vavrince. Diakoni rímskej Cirkvi boli vtedy priamymi spolupracovníkmi pápeža. A tak aj sv. Vavrinec sa spolu s pápežom staral o asi štyridsaťtisíc kresťanov.

Cisár Valerián bol spočiatku voči kresťanom tolerantný, avšak r. 257 začal kresťanov prenasledovať. Prvou obeťou bol Sixtov predchodca, pápež sv. Štefan I. (254-257). Dňa 6. augusta 258 šiel Sixtus II. na Pretextatov cintorín, aby tam slúžil omšu. Boli tam aj diakoni, teda aj Vavrinec. Vavrincec však nezajali, hoci sa chcel sám vydať. Pápež mu prikázal, aby zobral poklady Cirkvi a rozdal ich chudobným. Tiež mu predpovedal, že má ešte tri dni života. Vavrincec teda šiel a rozdal poklady Cirkvi medzi chudobných. Súčasne ich povzbudzoval a potešoval, aby vytrvali vo viere. Rímsky prefekt vedel o tom, že Vavrincec má poklad Cirkvi, preto ho dal zajať a žiadal od neho poklad. Vavrincec si vyžiadal čas, no zhromaždil nie poklad, ale všetkých chudobných, mrzákov, starcov, vdovy a siroty. Prefektovi povedal: „Toto je bohatstvo, títo sú poklady Cirkvi!“ Prefekt sa rozzúrila a rozkázal, aby ho spúťali a odviekli na viminálsky vršok na Tiburskej ceste. Tam ho bičovali bičmi, ktoré mali na konci železné guľky, bili ho kyjmi a natiahli na škripec. Vavrincec sa bez prestania modlil. Keď to videli okolostojaci pohania, mnohí sa obrátili na kresťanstvo. Medzi nimi bolo stošesťdesiatpäť vojakov. Vojenských dôstojníkov Romana, Krescencia a Klaudia Severa dal prefekt hneď sťat' a Vavrincec odvieť do žalára. Na druhý deň ho znova vypočúval a mučil. Keďže Vavrincec sa nechcel vzdať svojej viery, vojaci za mestom rozložili oheň, z Vavrincec zvliekli šaty a priviazali ho na železný rošt. Podeň potom podložili žeravé uhlie a pomaly ho pálili. Vavrincec však zostal pokojný a celý čas sa modlil. Dokonca povedal svojim katom: „Nevidíte, že polovica môjho tela je už upečená? Obráťte ma aj na druhú stranu, aby ste sa mohli najesť z môjho tela!“ Ukrutný prefekt to spravil a potom ešte niekoľkokrát obrátil Vavrincecovo telo. Vavrincec zanedlho odovzdal svoju dušu Bohu. Stalo sa to 10. augusta 258.

Šebastián, mučeník

Svätý

Sviatok: 20. január

* Narbonne, Francúzsko (alebo Miláno, Taliansko?)

† 288 (?) Rím

Patrón umierajúcich, lukostrelcov, vojakov, vojnových invalidov, zbrojárov, zlievarov, klampiarov, murárov, záhradníkov, lesných robotníkov, garbiarov, hrnčiarov, hrobárov; proti moru a vredom, pri infekciách, chorých detí, homosexuálov a chorých na AIDS

Podľa legendy sa sv. Šebastián narodil v Narbonne v Galii. Okolo roku 283 sa stal vojakom v Rímskej armáde. Vďaka nemu sa viacero ľudí obrátilo. Za cisára Diokleciána ho vymenovali za kapitána pretoriánskych gárd. Nevedeli totiž, že je kresťanom. Keď to počas Maximiánovho prenasledovania zistili, zbavili ho velenia a šípmi sa ho pokúsili zabiť. Nebol však mŕtvy. Našla ho sv. Irena a postarala sa o neho. Keď sa uzdravil, išiel za cisárom a vyčítal mu jeho nespravodlivosť voči kresťanom. Na cisárov rozkaz ho zbičovali na smrť. Pochovaný bol na Via Appia v Ríme. Je patrónom lukostrelcov, atlétov, vojakov a ochrancom pred morom.

5.DEŇ- PIATOK 1.9.2017- POKORA

RANNÁ MODLITBA

Lk 17, 11-19 Desať malomocných

Na ceste do Jeruzalema prechádzal pomedzi Samáriu a Galileu. Ako vchádzal do ktorejś dediny, išlo oproti nemu desať malomocných mužov. Zďaleka zastali a hlasne kričali: "Ježišu, učiteľ, zmiluj sa nad nami!" Keď ich uvidel, povedal: "Choďte, ukážte sa kňazom!" A ako šli, boli očistení. Len čo jeden z nich spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a veľkým hlasom velebil Boha. Padol na tvár Ježišovi k nohám a ďakoval mu; a bol to Samaritán. Ježiš na to povedal: "Neočistilo sa ich desať? A tí deviaty sú kde? Nenašiel sa nik okrem tohoto cudzinca, čo by sa bol vrátil a vzdal Bohu slávu?" A jemu povedal: "Vstaň a choď, tvoja viera ťa uzdravila."